

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem v právní věci

žalobce: Y. K., nar. X, státní příslušnost X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2025, č. j. OAM-17565-14/ZM-2025, MV-49973-4/OAM-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 3. 3. 2025 o zaměstnaneckou kartu a tato mu nebyla vydána dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZPC“), neboť žalobce nesplňoval podmínku trestní zachovalosti.

2. V žalobě poukazuje žalobce na to, že sice byl trestním soudem odsouzen a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody a zákaz řízení motorových vozidel; dne 3. 4. 2024 mu ovšem bylo vydáno osvědčení o tom, že zkušební dobu úspěšně vykonal, což potvrzuje také výpis z Rejstříku trestů ze dne 22. 4. 2025. Správní orgán náležitě nezohlednil, že žalobce vykonal jemu uložený trest a stanovená zkušební doba uplynula bez dalšího porušení zákona. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínku trestní bezúhonnosti, a tudíž neexistují žádné právní překážky pro to, aby mu byla zaměstnanecká karta vydána.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl záznam o odsouzení žalobce vymazán z Rejstříku trestů. Tím byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty, neboť na žalobce bylo třeba hledět jako na osobu, která není trestně zachovalá. Za trestně zachovalého se pro účely ZPC totiž považuje pouze cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Nadto žalovaný neshledal, že by důsledky nevydání zaměstnanecké karty byly pro žalobce přiměřené. Navrhuje proto zamítnutí podané žaloby.
4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.); současně ověřil, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
6. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud shrnuje, že v žalobě byl uplatněn pouze jediný žalobní bod sporující právní závěr žalovaného, že žalobce k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí nesplňoval podmínku trestní zachovalosti. Žalobce argumentuje toliko tím, že správní orgán nezohlednil rozhodnutí trestního soudu o jeho osvědčení se ve zkušební době.
8. S ohledem na způsob formulace žalobní námitky soud předesílá, že rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí ve správním soudnictví je ovlivněn kvalitou a precizností uplatněných žalobních bodů. Ta do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
9. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 3. 3. 2025 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Správní orgán si v průběhu řízení vyžádal trestní příkaz Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 13. 5. 2022, č. j. 3 T 64/2022-41, který nabyl právní moci dne 7. 6. 2022, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce trvání 18 měsíců, dále byl žalobci uložen trest zákazu řízení motorových vozidel v délce 30 měsíců. Následně si správní orgán dne 27. 5. 2025 opatřil také žalobcův výpis (nikoliv opis) z evidence Rejstříku trestů fyzických osob. Z něj se podává, že žalobce má evidován jeden záznam, a to

právě shora uvedené trestní odsouzení Okresním soudem ve Vsetíně ze dne 13. 5. 2022. Zkušební doba tohoto podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody v délce 18 měsíců žalobci uplynula dne 7. 12. 2023; následně trestní soud dne 3. 4. 2024 rozhodl o tom, že se žalobce osvědčil. Pokud jde o trest zákazu činnosti řízení motorových vozidle uložený žalobci na 30 měsíců, dne 17. 10. 2023 trestní soud rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu tohoto trestu a stanovil žalobci zkušební dobu do 17. 4. 2025. Ve výpisu z Rejstříku trestů není uvedeno, že by se žalobce v této zkušební době osvědčil. Napadené rozhodnutí zamítající žádost žalobce vydal žalovaný dne 28. 5. 2025.

10. Podle § 46 odst. 6 písm. a) věty druhé ZPC platí, že *ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).*
11. Podle § 56 odst. 2 písm. a) ZPC platí, že *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3 (tedy i zaměstnaneckou kartu), ministerstvo cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).*
12. Podle § 174 ZPC se *za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu* [odst. 1 písm. a)]. *Za účelem doložení trestní zachovalosti si příslušný orgán vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů* [odst. 2]. *Trestní zachovalost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který není starší 6 měsíců* [odst. 3].
13. Krajský soud konstatuje, že s ohledem na shora citovanou účinnou právní úpravu je pro posouzení trestní zachovalosti cizince z hlediska řízení vedených podle ZPC podstatné to, zda má cizinec ve výpisu z evidence Rejstříku trestů (stále) uveden záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, či nikoliv. V projednávané věci si správní orgán vyžádal výpis z evidence Rejstříku trestů, jak mu ukládá § 174 odst. 2 ZPC, a na jeho základě shledal, že žalobce má stále evidován trestní záznam. Takový postup žalovaného dle krajského soudu zcela postačoval k tomu, aby mohl učinit závěr, že žalobce není ve smyslu § 174 odst. 1 ZPC trestně zachovalý. Z tohoto důvodu správnímu orgánu zákon bez možnosti správního uvážení ukládal, aby žalobci zaměstnaneckou kartu neudělil [§ 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) ZPC].
14. Skutečnost, že se trestně odsouzený cizinec ve zkušební době (některého ze svých trestů) osvědčil, není z hlediska jeho trestní zachovalosti sama o sobě relevantní, pokud současně nemá ze zákona účinky zahlazení celého odsouzení (v jehož důsledku by se na pachatele hledělo, jako by nebyl vůbec odsouzen). Tak tomu ovšem v nyní řešeném případě není.
15. Žalobce argumentuje tím, že trestní soud dne 3. 4. 2024 rozhodl o tom, že se osvědčil, pokud jde o zkušební dobu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Krajský soud však zdůrazňuje, že žalobci byl trestním příkazem dále uložen také trest zákazu činnosti, od jehož výkonu bylo podmíněně upuštěno a žalobci byla stanovena zkušební doba do 17. 4. 2025. Ve výpisu z Rejstříku trestů není uvedeno (a žalobce to ostatně v podané žalobě ani sám netvrdí), že by trestní soud rozhodl též o tom, že se osvědčil i ve vztahu k trestu zákazu činnosti. V případě tohoto trestu tudíž nelze konstatovat, že jej žalobce již vykonal. Neuplatní se proto § 74 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „trestní zákoník“), že *byl-li trest zákazu činnosti vykonán, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen*. Naopak krajský soud zdůrazňuje, že žalobce doposud nesplnil zákonnou podmínku pro zahlazení celého odsouzení jako takového, které by vedlo k jeho výmazu z výpisu Rejstříku trestů. Podle § 105 odst. 5 a 6 trestního zákoníku totiž

platí, že pokud bylo pachateli uloženo více trestů vedle sebe, nelze předmětné odsouzení zahladit, dokud nebudou vykonány všechny za něj uložené tresty.

16. Proti posouzení žalovaného ohledně přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nijak nebrojí; správní orgán se přitom touto otázkou podrobně zabýval.
17. Soud s ohledem na shora uvedené shledal námitku žalobce neopodstatněnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 29. srpna 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce